

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Την Παρασκευή 14 Μαρτίου 2025 το απόγευμα **διαπίστωσα** έκπληκτη, κατόπιν και της προτροπής του συζύγου μου για έλεγχο των ελαστικών του οικογενειακού αυτοκινήτου με το οποίο εξυπηρετούμαι το τελευταίο χρονικό διάστημα, **ότι τα δύο ελαστικά της αριστερής πλευράς του οχήματος είχαν πίεση μόλις 10psi, ενώ της δεξιάς 60psi!**

Θορυβήθηκα πολύ και αποκατέστησα τη σωστή πίεση του αέρα στα ελαστικά αμέσως, αφού ως μηχανολόγος μηχανικός γνωρίζω καλά για το ποια είναι η ενδεδειγμένη πίεση. Γνωρίζω πολύ καλά επίσης το γεγονός ότι αν και μπορεί να αποτελεί τυχαίο γεγονός η απώλεια πίεσης (ξεφούσκωμα), δεν υπάρχει ουδεμία περίπτωση για το αντίστροφο, δηλαδή τα ελαστικά να φουσκώσουν από μόνα τους και μάλιστα στη διπλάσια από την ενδεδειγμένη πίεση! Γνωρίζω ακόμα ότι δεν πρόκειται για τυχαίο σφάλμα από οποιαδήποτε αστοχία ή λάθος, διότι πρόκειται για πολύ καλά μελετημένη και εξαιρετικά επικίνδυνη δόλια πράξη. Το γεγονός αυτό είναι ύποπτο και θα μπορούσε να προκαλέσει απώλεια ελέγχου του οχήματος. Πρόκειται για ξεκάθαρη οργανωμένη απόπειρα πρόκλησης σοβαρού ατυχήματος με συνέπειες που μπορούν να οδηγήσουν σε απώλεια ζωής/ζωών.

Αμέσως και συνειρμικά ανέτρεξα σε άλλο γεγονός που συνέβη την Τετάρτη 26 Φεβρουαρίου 2025, στο ίδιο αυτοκίνητο, όταν ο σύζυγός μου διαπίστωσε το μεσημέρι **σπασμένο το μπροστινό του παρμπρίζ**, ενώ εγώ που είχα χρησιμοποιήσει το ίδιο αυτοκίνητο το πρωί δεν είχα αντιληφθεί το παραμικρό μέχρι και την ώρα που στάθμευσα το αυτοκίνητο και μάλιστα σε θέση που δεν δικαιολογούσε θραύση έπειτα από πτώση αντικειμένου, καθώς επρόκειτο για δημόσιο δρόμο και δίπλα από ισόγεια ακατοίκητη μονοκατοικία. Τότε είχαμε υποθέσει και οι δύο ότι επρόκειτο για τυχαίο γεγονός, που ίσως δεν είχαμε αντιληφθεί.

Δεν θεωρώ καθόλου τυχαίο το γεγονός ότι οι δύο επιθέσεις έγιναν χρονικά πολύ κοντά στη μεγάλη απεργία της 28 Φεβρουαρίου 2025, απεργία που αποτυπώθηκε όχι μόνο στο δρόμο, αλλά και ως ποσοστό. Απεργία που πλαισίωσε την πρόσκληση των συγγενών των θυμάτων των Τεμπών για την ανάδειξη ενός σάπιου συστήματος που μας σκοτώνει καθημερινά και έπειτα μας μπαζώνει για το κέρδος. Τις δύο αυτές ημέρες είχα αιτηθεί και είχα λάβει συνδικαλιστική άδεια από την υπηρεσία μου για να επισκεφτώ τους συναδέλφους μου στα σχολεία.

Οι κοινωνίες του Λασιθίου, της γενέτειράς μου (Κοζάνη), αλλά και των περιοχών που έχω διαμείνει ή δραστηριοποιηθεί και συναναστραφεί, είναι

σε θέση να επιβεβαιώσουν ότι δεν έχω και δεν είχα προσωπικές διαφορές με κανένα. Το ίδιο μπορούν να επιβεβαιώσουν και για όλα τα μέλη της οικογένειάς μου.

Δεν αποκλείω όμως σε καμία περίπτωση την ύπαρξη συμφερόντων που θίγονται και διαφωνιών που προκύπτουν από την πολιτική και τη συνδικαλιστική μου δράση.

Η στοχοποίηση που εκφράστηκε με προσπάθεια τρομοκράτησης και κλιμακώθηκε σε φυσική επίθεση δεν με αφορά ως φυσικό πρόσωπο αλλά ως κοινωνικό και πολιτικό. Αυτό σημαίνει ότι σε αυτή τη θέση δεν είμαι «εγώ» αλλά όλοι, και η επίθεση σε έναν γίνεται υπόθεση όλων. Όποιοι και να κρύβονται πίσω από αυτή την εγκληματική ενέργεια **μόλις μετέτρεψαν την ήσυχη και ασφαλή καθημερινότητα του Αγίου Νικολάου σε επισφαλή.**

Γνωρίζω ότι δεν είμαι μόνη, ζητώ από την κοινωνία του Αγίου Νικολάου να είναι σε επαγρύπνηση και να αναφερθεί οποιαδήποτε ύποπτη κίνηση πέσει στην αντίληψη του καθενός.

Ζητώ επίσης

- από την αστυνομία της περιοχής να βρίσκεται σε επαγρύπνηση.
- από τον αρμόδιο εισαγγελέα να εξετάσει το γεγονός ως απόπειρα πρόκλησης σοβαρού ατυχήματος με συνέπειες που μπορούν να οδηγήσουν σε απώλεια ζωής/ζωών. Αποτελεί υπόθεση που δεν πρέπει να μπει στο αρχείο.
- από τις Αρχές, τους φορείς και τα σωματεία της περιοχής να πάρουν θέση.

Δεν θα κρυφτώ και δεν θα σωπάσω. Δεν θα αφήσω να θυσιάσετε ούτε εμένα, ούτε κάποιο μέλος της οικογένειάς μου, ούτε κανέναν άλλο αθώο! Τέρμα οι Ιφιγένειες. Τώρα ξέρουμε όλοι, αναλογιζόμαστε τις ευθύνες μας και θα φτάσουμε μέχρι τέλους.

Καραδήμου Μαρία